

Acció , compromís militant i evangelització a l'ACO

Propostes per al Consell. Línia D

Introducció

Donem al nostre compromís un sentit evangelitzador.

El sentit últim del nostre compromís militant rau en la construcció del Regne de Déu perquè tota persona, especialment al nostre entorn de classe obrera, pugui sentir-se lliure, justament tractada, acollida incondicionalment, cuidada, plenament desenvolupada. El compromís, doncs, tant quan es dona en una relació personal com quan adquireix una dimensió col·lectiva, **pretén que tota persona es pugui sentir filla estimada de Déu. Té sempre una dimensió evangelitzadora.**

Déu transforma i ens transforma, per petits i fràgils que siguem.

Estem cridats a donar fruit a partir del que som, allò que no és sinònim de tenir èxit, sinó de lliurament i gratuïtat. La paradoxa és que en allò petit, en allò que som capaços de fer, en condicions difícils, sense mitjans, de vegades en la incertesa o en la foscor, amb les nostres limitacions i fragilitats, i malgrat els fracassos, **podem contribuir a donar pas a la Llum**, i a experimentar la creativitat, l'amor, l'esperança i l'alegria de Déu a la vida. Nosaltres treballem, Déu transforma i ens transforma.

El compromís a l'ACO s'encarna a l'entorn de cada militant.

El recorregut dels militants d'ACO comprèn tota la vida i s'encarna al seu entorn concret familiar, laboral, associatiu i veïnal, sempre dinàmic. Per això conviuen en el moviment una gran pluralitat d'opcions, moments d'intensitat i moments de desànim, moments de ser cuidadors i moments de ser cuidats, baixades i pujades d'ànim, aprenentatges i experiències. És una carrera de fons en què passem inevitablement per etapes molt diferents i en què compartim opcions amb molts altres companys, cristians o no, en què sovint podem reconèixer el rostre de Crist.

No obstant això, alguns militants troben a faltar una acció col·lectiva a l'ACO que sigui signe profètic a la societat i a l'Església, alhora que instrument educatiu (els militants sempre estem en construcció 😊).

Ens sentim continuadors de la lluita obrera en la solidaritat amb els que més pateixen i volem incidir tant com sigui possible en les causes de la desigualtat.

Ens inspiren especialment dos criteris: l'atenció als més vulnerables (en el nostre cas, particularment als treballadors que pateixen més l'atur, la precarietat, l'arbitrarietat, l'explotació...) **i la memòria actualitzada i agraïda de la lluita obrera**, amb els seus trets de solidaritat, de consciència col·lectiva i interès pel bé comú, de confiança mútua i de fraternitat que, a partir del seu propi esforç, tant ha aportat a les condicions de vida dels treballadors. La desmemòria històrica, el benestar ben aconseguit per un sector dels treballadors, l'individualisme i la fragmentació de la classe obrera, juntament amb molts altres factors, influeixen en una percepció deslegítimitzadora del nostre patrimoni comú. Els ràpids canvis socials i tecnològics, a més dels efectes devastadors de la pandèmia contribueixen que ens sentim descol·locats.

Volem transmetre la fe que dona sentit a les nostres vides, però sovint no sabem gaire bé com fer-ho.

Juntament amb aquest compromís, ACO, com la JOC, ens mou a convidar explícitament aquestes persones amb qui vivim i ens comprometem, a conèixer Jesucrist Ressuscitat i a compartir, si ho desitgen, la nostra manera de viure l'Evangeli. De vegades aquest anunci no és possible o no és ben rebut o no sabem molt bé com fer-ho o ens dona problemes, però ens hauríem de preguntar per què, sent el nostre moviment un moviment evangelitzador especialment atent als treballadors en pitjors circumstàncies, els nostres grups no solen acollir ni a nous membres que s'hi integrin a partir del nostre compromís militant ni a persones que treballen en precari o són immigrants, per exemple. Aquest és un dels reptes més importants que se'ns presenten.

Convidar, acollir, escoltar, anunciar, acompanyar, formar, celebrar...: iniciar.

No sempre som conscients dels passos que implica la iniciació al moviment i tendim a reduir-la a acompanyar aquells grups procedents de la JOC que s'interessen per ACO. Però hi ha moltes altres persones que són susceptibles d'iniciar la revisió de vida obrera i que són els nostres companys de feina, de barri, d'acció... En un cas i en l'altre, la iniciació consisteix a: convidar, acollir i escoltar sense jutjar, anunciar (implícitament amb el nostre testimoniatge i explícitament donant raó de la nostra fe), acompanyar, formar si cal i celebrar. Per aquest ordre o per un altre, totes aquestes dimensions són presents en el procés.

Reptes que es proposen

Per tot això plantejem els reptes següents. Algunes d'aquestes propostes són per a tots els militants, d'altres són simplement suggeriments; algunes són per a les diòcesis/zones i altres per a tot el moviment. N'hi ha algunes de noves, i d'altres consisteixen simplement a canviar alguna actitud.

Si es considera que el nombre de prioritats és massa gran n'hi ha prou que al Consell se n'escullin tres o es temporalitzin. En qualsevol cas el que importa és que si es pren un acord, es compleixi!

1. Vetllar per la qualitat del nostre compromís militant

La formació i la reflexió sobre la nostra acció, més enllà de la revisió de vida, són un bon instrument, que no passa únicament per la formació oferta pel moviment: es tracta d'aprofitar tots els mitjans al nostre abast i treballar en xarxa.

- Compartir més sovint el nostre compromís: conèixer en què estem implicats al grup i a la zona. Elaborar un mapa del nostre compromís pot ser una bona iniciativa que faciliti treballar sectorialment de tant en tant, per compartir inquietuds i dificultats.
- Formar-nos sobre els reptes actuals de la nostra societat: emergència climàtica, economies alternatives, feminisme, efectes de la pandèmia, migració, història del moviment obrer... Continuar la nostra reflexió sobre la cura com a forma de relació i com a fons de la nostra acció social.
- Apropar-nos a testimonis d'acció i compromís militant: per exemple dones que han estat punt de referència al segle XX (Dorothy Day, Simone Weil, Edith Stein, Ety Hillesum, Madeleine Delbrêl...).
- Aprofundir en l'espiritualitat, la litúrgia i la Bíblia, a més de conèixer els documents més significatius del pensament social de l'Església.
- Participar en espais de formació i acció organitzats per altres col·lectius i moviments a què ens costa més arribar.

- Introduir a la nostra pauta de revisió de vida, com a grup, un petit pla de formació que puguem dur a terme de forma senzilla: a través dels quaderns de Cristianisme i Justícia, comentant lectures, preparant retirs...

2. Organitzar una acció profètica comuna per a tot el moviment de manera periòdica

Una acció comuna contribuiria a visibilitzar ACO, podria ser un instrument educatiu i cohesionaria el moviment.

- Realitzar actes o gestos públics com a col·lectiu ACO, en general i/o a cada diòcesi o zona, en col·laboració amb altres col·lectius si és possible, que expressin la nostra identitat cristiana i militant a favor dels exclosos. Ho plantegem com una novetat, encara que a les diferents zones d'ACO ja es fan activitats conjuntes en determinats moments, gestos públics senzills, com el silenci de Nadal. Es tractaria d'una acció profètica complementària a aquestes activitats conjuntes, testimoni d'Església que reforci, si es considera adequat, accions que ja estan en marxa.

3. Aproximar ACO a determinats col·lectius i zones en situació particularment vulnerable

- Establir cada any a cadascuna de les zones i/o diòcesis a quines persones o col·lectius vol aproximar-se ACO durant el curs que comença. Concretar i limitar en l'espai i en el temps pot ajudar a aquesta aproximació, sovint tan genèrica que acaba per desaparèixer. El mapa de compromisos pot ajudar a percebre, pensar i organitzar algunes accions per arribar a aquests col·lectius.
- Oferir formació grupal i perllongada en el temps a militants del moviment al costat de persones que no ho són, que permeti als integrants aprofundir en el tema i conèixer-se mútuament, i al grup cohesionar-se, sobre qüestions d'interès (en la línia de la proposta d'Emili Ferrando del *Pla de formació per al Compromís social*).
- Desenvolupar una presentació d'ACO en diversos formats que resulti atractiva i intel·ligible per a qui no ens conegui, i adaptada al col·lectiu a què ens dirigim.

4. Promoure l'acolliment i la iniciació a la revisió de vida obrera a l'ACO

- Vetllar perquè totes les diòcesis i/o zones tinguin una persona responsable d'iniciació, que pugui contribuir a la bona acollida de persones i grups i al procés necessari perquè es converteixi, respectant-ne l'itinerari i el procés personal, en militant d'ACO.
- Formar consiliaris laics, vetllant especialment per la presència de dones entre ells.
- Definir la figura de l'iniciador o acompanyant.
- L'acompanyament de persones i grups, respectant sempre la llibertat, el procés i les opcions, hauria de formar part de la formació de responsables d'iniciació.
- Oferir l'espai dels grups a persones del nostre entorn que puguin participar en determinades sessions que puguin ser del seu interès perquè viuen situacions semblants. Un espai d'acollida i escolta mútua sense jutjar a ningú i palpant, encara

que sigui a cegues, un Déu que ens estima pot ser un abeurador per als moltíssims assedegats amb qui compartim tantes coses.

- Acompanyar i compartir amb els moviments germans espais de formació, oració i celebració.

5. Visibilitzar l'estil ACO d'acollida i compromís obrer al nostre entorn

- Promoure que les accions de formació d'ACO a tots els nivells siguin obertes i explícitament ofertes a grups, entitats i persones que no formen part d'ACO segons les característiques del tema tractat.
- Aprofitar els recursos i l'assessorament de la Comissió de Comunicació d'ACO (per exemple per elaborar una base de dades que pugui ser comú; elaborar un llenguatge comunicatiu proper, etc.).
- Aprofitar les xarxes socials i internet en general tant per publicitar els actes que organitzem com per difondre missatges, sempre en un llenguatge serè i respectuós, a la línia del moviment.
- Treballar en xarxa tant pel que fa a l'Església com pel que fa al compromís social, formant part de consells eclesials i plataformes ciutadanes.